

עפ"ת 13650/08/20 - מדינת ישראל נגד יואב קין

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 08-20 13650 מדינת ישראל נ' קין
תיק חיזוני: 80508096808

בפני כבוד השופטamazon דוד
המערערת מדינת ישראל
נגד יואב קין
המשיב

פסק דין

- .1. לפניו ערעור על החלטת בית משפט השלום לተבעורה בחיפה) כבוד השופט מיכל דוידי מיום 23.6.2020 (להלן: "ההחלטה"), בגדירה נתקבה בבקשת המשיב להאריך את המועד להישפט בגין 4 הodiumות קנס, שענינו עבירות מהירות שבוצעו במועדים שונים.

רקע ונסיבות;

- .2. המשיב הגיע בבקשתה להארצת מועד להישפט (להלן: "הבקשה"), לבית משפט קמא, במסגרת טען כי לא קיבל הodiumות אודות הדו"חות וכי אין אישורי מסירה.

- .3. הבקשה להארצת מועד, כאמור לעיל, מתיחסת לארבעה דו"חות תנואה, על מנת להקל את הדיון אסקרו את העובדות הרלוונטיות לכל דו"ח ודו"ח בנפרד. אצ"ן, שהמשיב עצמו, לא פירט במסגרת הבקשה להארצת מועד להישפט את מלא העובדות הדרשיות, המדינה במסגרת הערעור פרסה בפני את מלא העובדות הדרשיות לענינו (על הנוהג להגיש בקשות ללא תצהיר-את'יחס בסוף הכרעתו):

- .א. **הodiumות תשלום קנס מס' 90507605617:** כעולה מדו"ח זה, רכב נושא לוחות זיהוי 42-897-10, שבבעלות הראל קין, זהה על-ידי אמצעי אכיפה א/3 נושא בנסיבות שהינה מעלה מהירות המותרת, וזאת ביום 14.2.17.

- הדו"ח שולם בתאריך 4.6.17, וביום 13.6.17 חתום המבוקש (אבי של בעל הרכב), לאחר ביצוע התשלום, על תצהיר בו הוא מודה שהנהג בזמן ביצוע העבירה מושא הדו"ח הוא המבוקש

עמוד 1

ולא הבעלים של הרכב.

במסגרת הבקשה להסבת הדו"ח לדיווח על נהג אחר ברכב, צוין כי: "כאמור בתצהיר הנהג בעבירות התנוועה המתוארת בדו"ח הינו יואב קין ולא בעל הרכב הראל קין. נא לרשום את הדו"ח והמשתמעו ממנו ולזקוף התשלום ליואב קין, לרבות התשלום שבוצע".

המדינה מסכימה בסעיף 17 להודיעת הערעור שהדו"ח הוסב על שמו של המבוקש מבלי לציין מועד ההסבה, אך ברור כי מועד זה לא יהיה מוקדם ממועד החתימה על התצהיר התומך בבקשת ההסבה.

אין בידי המדינה להציג אישור מסירה הן לדו"ח המקורי לבעים של הרכב או לדו"ח המוסב עבורי המבוקש (הצהרת ב"כ המערערת בדיון ביום מיום 23/6/20 עמוד 1 שורה 11-12).

ב. **הודעת תשלום קנס מס' 90508096808:** כעולה מדו"ח זה, רכב נושא לוחות זיהוי 10-897-42, שבבעלות הראל קין, זוהה על-ידי אמצעי אכיפה א/3 נושא במהירות שהינה מעל המהירות המותרת, וזאת ביום 5.4.17.

הדו"ח שולם בתאריך 21.12.17; וביום 23.4.18 חתום המבוקש (אביו של בעל הרכב) לאחר ביצוע התשלום, על תצהיר בו הוא מודה שהנהג בזמן ביצוע העבירה מושא הדו"ח הוא המבוקש ולא הבעלים של הרכב.

במסגרת הבקשה להסבת הדו"ח צוין: "הנהג בפועל, הינו יואב קין ולא בעל הרכב הראל קין. הדו"ח המקורי לא הגיע להראל בירושלים. ניסיונוינו להתחקות אחריו בדואר העלו חרס. לאחר שלמדנו על קיומו מהריכוז לפי תעודה זההות באתר, זה היה כבר לאחר 90 יום. הפניה הקודמת להסבת הדו"ח לא זכתה להתייחסות מאוחר ולא היה לו הדו"ח המקורי לצירוף כנדרש".

המדינה מסכימה בסעיף 17 להודיעת הערעור שהדו"ח הוסב על שמו של המבוקש מבלי לציין מועד ההסבה, אך ברור כי מועד זה לא יהיה מוקדם ממועד החתימה על התצהיר התומך בבקשת ההסבה.

בידי המדינה להציג אישור מסירה לדו"ח המקורי לבעים - חזר עם הערה לא נדרש, אך אין בידיה להציג אישור מסירה לדו"ח המוסב עבורי המבוקש (הצהרת ב"כ המערערת בדיון ביום מיום 23/6/20 עמוד 1 שורה 11-12).

ג. **הודעת תשלום קנס מס' 90508407377:** כעולה מדו"ח זה, הרכב נושא לוחות זיהוי 10-897-42, שבבעלות הראל קין, זהה על-ידי אמצעי אכיפה א/3 נושא ב מהירות שהינה מעל המהירות המותרת, וזאת ביום 20.4.17.

הדו"ח שולם בתאריך 04.03.18; וביום 20.08.17 חתום המבוקש (אביו של בעל הרכב) לפני ביצוע התשלום, על תצהיר בו הוא מודה שהנהג בזמן ביצוע העבירה מושא הדו"ח הוא המבוקש ולא הבעלים של הרכב.

במסגרת הבקשה להסביר הדו"ח, ציין בעמ' 4: "כאמור בתצהיר הנהג הרכב במועד המתואר בדו"ח הינו יואב קין ולא בעל הרכב הראל קין. נא להסביר את הדו"ח על שם יואב, על המשתמע ממנו, וכן להנפיק דו"ח לתשלום על שמו".

המדינה מסכימה בסעיף 17 להודעת הערעור שהדו"ח הוסב על שמו של המבוקש מבלי לציין מועד ההסבה, אך ברור כי מועד זה לא יהיה מוקדם ממועד החתימה על התצהיר התומך בבקשת ההסבירה.

אין בידי המדינה להציג אישור מסירה הן לדו"ח המקורי לביעלים של הרכב או לדו"ח המוסב עבורי המבוקש (הצהרת ב"כ המערערת בדיון ביום מיום 23/6/20 עמוד 1 שורה 11-12).

ד. **הודעת תשלום קנס מס' 90508450328:** כעולה מדו"ח זה, הרכב נושא לוחות זיהוי 10-897-42, שבבעלות הראל קין, זהה על-ידי אמצעי אכיפה א/3 נושא ב מהירות שהינה מעל המהירות המותרת, וזאת ביום 24.04.17.

הדו"ח שולם בתאריך 04.03.18; וביום 20.08.17 חתום המבוקש (אביו של בעל הרכב) לפני ביצוע התשלום, על תצהיר בו הוא מודה שהנהג בזמן ביצוע העבירה מושא הדו"ח הוא המבוקש ולא הבעלים שלרכב.

במסגרת הבקשה להסביר הדו"ח, ציין בעמ' 4: "כאמור בתצהיר הנהג הרכב במועד המתואר בדו"ח הינו יואב קין ולא בעל הרכב הראל קין. נא להסביר את הדו"ח על שם יואב, על המשתמע ממנו, וכן להנפיק דו"ח לתשלום על שמו".

המדינה מסכימה בסעיף 17 להודעת הערעור שהדו"ח הוסב על שמו של המבוקש מבלי לציין מועד ההסבירה, אך ברור כי מועד זה לא יהיה מוקדם ממועד החתימה על התצהיר התומך בבקשת ההסבירה.

אין בידי המדינה להציג אישור מסירה הן לדו"ח המקורי לבעים של הרכב או לדו"ח המוסף עבור המבקש (הצהרת ב"כ המערערת בדיון ביום מיום 23/6/2023 עמוד 1 שורה 12-11).

- .4. בית משפט קמא החליט לקבל את הבקשה, לאחר שסביר כי במקרה דנן קיימ ספק ביחס למצאת הדו"חות לידי המשיב וכי לא קיים בחומר ובמסמכים שהובאו בפני בית משפט קמא אישורי מסירה, ומשלא ניתן לעין באישורי המסירה, נשלلت מהמשיב האפשרות להפריך את החזקה. בהעדר אישורי מסירה לא ניתנה למשיב ההזדמנויות להפריך את חזקת המסירה, ולא ניתן, בהעדר עיון באישורי המסירה, שאינם נמצאים ברשות המערערת, לקיים את חזקת המסירה.
- .5. בית משפט קמא סבר בנוסף כי חרף תשלום הדו"ח, וכאשר הדבר מתבצע במסגרת חובות כלל, ובעצם ביצוע התשלום, ומיון במועד התשלום הדבר לא מלמד, כפי שציין בית משפט קמא, על המצאת הדו"חות כדין או ידיעה עליהם במסגרת הזמנים הנקבעים בדיון.
- .6. משכך, אין בעצם התשלום כדי לחסום את הגשת הבקשה להארכת המועד.
- .7. בית משפט קמא, סבר שהדבר יכול להיקם חשש לעיוות דין במידה ולא תינתן אורכה, הרשותו של המשיב, תישאר על כנה למורת קיומו של תצהיר של אדם אחר שמודה ביצוע העברות.
- .8. המדינה לא השלים עם החלטת בית משפט קמא והגישה את הערעור שבפניו.
- .9. המדינה המשיכה וטענה כי בתום שנתיים ממועד תשלום הדו"חות, הוגשה לבית משפט ל痼ורה, הוגשה בקשה להישפט וטען כי מעולם לא קיבל הודעה תשלום קנס.
- .10. המדינה סבורה כי שגה בית משפט קמא, אשר לא נתן משקל מספיק לעצם תשלום הדו"חות בסמוך לקבלתם ופנית המשיב בבקשת להסביר הדו"חות, מעידה על כך שהמשיב היה מודע היטב לקיים של הדו"חות, ומשכך היה באפשרותו לפנות בשעתו בבקשת להישפט, אך הוא לא עשה כן.
- .11. המדינה טענה כי בית משפט קמא שגה, שעה שהתעלם מהעובדת שהמשיב הודה באחריותו לעברות בגין התצהירים, חתום על התצהירים, הדבר, סותר את הבקשה להישפט.

12. משולמו הודעות הקנס שהוסבו על שמו של המשיב לבקשתו, השתכלה הרשות והפכה לחלותה. אין בבקשת המשיב כל הסבר לשינוי הניכר של שנה וחצי בין תשלום הקנס לבין המועד שהגיש בבקשתו לבית המשפט.

13. טענתו העיקרית ביחס לsicci ההגנה הינה אמינות מצלמות א' 3, וכיודע בית המשפט העליון סביר כי טענה זו אין בה כדי לבסס בקשה להארכת מועד.

14. על כן סבורה המדינה כי יש לקבל את העrüור ולדחות את הבקשת להארכת מועד.

15. המשיב סביר שיש לדחות את העrüור וכי החלטת בית משפט קמא סבירה ולא נפל בה גם שמחיב בתערבות בית משפט זה.

דין והכרעה:

16. המסגרת המשפטית באשר לבקשת להארכת מועד להישפט קבועה בסעיפים 229(א)-230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן "חוק סדר הדין הפלילי"). סעיף 229 לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי מי שנמסרה לו הودעת תשלום קנס ישלם את הקנס תוך 90 ימים, זולת אם הגיש ל התביעה בקשה לבטל הקנס או אם ביקש להישפט על העבירה (סעיף 229(א) לחוק).

17. הסעיף מוסיף וקובע את המשמעות המשפטית של תשלום הקנס, והוא הודהה בביצוע העבירה. קלשון סעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי: "**שלם אדם את הקנס רואים אותו כailo הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את עונשו...**".

18. עם זאת, הסיפה לסעיף 229(ח) מבירה כי המשמעות המשפטית האמורה מסוגת מקום בו בית המשפט החליט להאריך את המועד להישפט. קלשון הסיפה: "**הוראות סעיף קטן זה לא יחולו... על אדם שבית המשפט החליט לקיים את משפטו אף על פי שהודיע באיחור על רצונו להישפט כאמור בסעיף 230**".

19. נמצא כי על דרך הכלל, אדם ששלם את הקנס רואים אותו כמי שהודה, הורשע וריצה את עונשו, אלא אם כן בית המשפט נעתר לבקשתו והאריך לו את המועד להישפט. ברגיל, על אדם להגיש בקשה להישפט תוך 90 ימים מהומצאה לו הודעת תשלום הקנס (סעיף 229(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי), אך לבית-המשפט נתונה הסמכות להאריך את המועד האמור. סעיף 230 לחוק קובע כי בית המשפט רשאי לקיים את המשפט גם אם הבקשת הוגשה באחור בתנאים הקבועים בסעיף 229(ה) לחוק בשינויים המחויבים, כלומר "**אם שוכנע שהבקשת לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא**

**היו תלויות בבקשתו ושמנו ממנה להגשה במועד והוא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המנעה" או
מנימוקים מיוחדים אחרים שיפורטו.**

.20. כעולה מהעion בסעיף, המחוקק ייחס משקל נכבד לסוגיית העמידה בלוחות הזמנים, כמתחייב מאופי'ם של ההליכים המתנהלים בבית-המשפט לעתבורה. על כן, בקשה להארכת מועד להישפט תיענה רק מקום בו הבקשת לא הוגשה במועד מסיבות שלא היו תלויות בבקשתו, "**והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המנעה**", או מנימוקים מיוחדים אחרים. הפסיקה - שפירושה את סעפי החוק האמורים - עדמה אף היא על חשיבות העמידה בלוחות זמנים, תוך שהיא מבירה כי שייח' בהגשת הבקשת להארכת מועד להישפט יכול להביא במקרים מסוימים לדחיתת הבקשתו. הדברו כב' שווה ברע"פ 707 **טיטלאום נ' מדינת ישראל** (30.10.14) :

"אין מחלוקת, כי המבקש ידע על דוחות התעבורה, לכל המאוחר, בחודש נובמבר 2013...
למרות זאת, הבקשת להארכת מועד הוגשה רק בסוף חודש אפריל 2014, כאשר חלק מן המקרים חלפו כמעט שנתיים ממועד ביצוע העבירה. בנסיבות אלה, ובהuder הסבר סביר לשיהוי, צדקן הערכאות הקודמות בכך שדו את בקשותיו של המבקש" (שם, בסעיף 4 להחלטה).

.21. עד כה סקרהתי את הכללים בדבר הארכת מועד להישפט. בנתונים המיוחדים של ההליך שלפני, הבעלים של הרכב ביקש הסbat הדוחות על שם המבקש והמדינה נעתרה לבקשתו (סעיף 17 להודעת הערעור) וזאת מכוח הכללים הקבועים בסעיף 27(ב) ו-(ג) לפיקודת התעבורה ותקנה 162(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

סעיף 27 לפיקודת התעבורה קובע:

"(ב) הוכיח בעל הרכב למי מסר את החזקה ברכב, תחול החזקה האמורה בסעיף קטן (א) על המחזיק.

קטן (ג) הוכיח המחזיק כי מסר את החזקה ברכב לאדם אחר, תחול החזקה האמורה בסעיף (א) על אותו אדם."

תקנה 162 לתקנות התעבורה בנושא "אחריות בעל רכב" קובעת:

"(א) בעל הרכב, או מי שהרכב נמצא בשליטתו, לא יורה ולא יניח לנוהג באותו הרכב לנוהג בו, להעמידו או להchnerתו שלא בהתאם לתקנות, לרבות חוקי עזר, שהותקנו לפי הפקודה.

(ב) כל מקום שהוראות חלק זה מטילות אחריות על נוגה ברכב תחול האחריות גם על **בעל הרכב; זולת אם הוכיח בעל הרכב שהעבירה נעשתה בלי ידיעתו והסכמתו או שנקט בכל האמצעים הסבירים כדי למנוע את ביצועה.**"

עצם קבלת הבקשה להסביר הדו"ח מkapflat בתוכה הסכמה מטעם המדינה שהעבירה נועברה בידי אחר, והחזקת הקבועה בסעיף 27 לפקודת התעבורה תחול על המחזיק ברכב ולא הבעלים.

.22. עצם קבלת הבקשה להסביר הדו"ח, בין אם הדבר ארע במסגרת 90 הימים, ובין אם הדבר התרחש לאחר תום 90 הימים, מחייבת את המדינה **להמציא לידי הנוגה או המחזיק הודעת תשלום קנס חדשה, בצוין הסכם המקורי, ולאחר מכן יוקנו כל הזכויות המפורטות במסגרת סעיף 229 לחוק סדר הדין הפלילי, תשלום הקנס, ביטול הדו"ח, בבקשתה להישפט או הסבתו לאדם אחר, במועדים הקבועים בסעיף 229 לחוק.**

מהנחיית היועץ המשפטי לממשלה, שעניינה "**ביטול הודעות תשלום קנס - הנchia לתובעים**" (הנchia מס' 4.3040), בהתאם לסמכות הקבועה בסעיף 229 לחוק סדר הדין הפלילי, כוללת את הנسبות שבahn יבטל תובע הודעות קנס מטעמים טכניים, בשל העילה שלא נועברה עבירה, או שהעבירה נועברה בידי אחר, וכן את הנسبות שבahn תבוטל הודעת קנס בשל חוסר עניין לציבור בהמשך ההליכים. במסגרת הנchia קיימת הוראה מפורשת בסעיף 3ב(ב)(3) להנchia המסמוכה את התובע לבטל את הודעת תשלום הקנס בטענה שאחר ביצע את העבירה ובקשה כגון דא על התובע :

" החליט התובע לבטל הודעת תשלום קנס לפי סעיף-קטן (2) לעיל, והוא מזמין נוגה או המחזיק ברכב, תומצא לנוגה או למחזיק הודעת תשלום קנס חדשה, בצוין סכום הקנס המקורי."

הסבת הדו"ח בעילה של "אחר ביצע את העבירה" בין אם זו במסגרת בקשה לביטול הודעת תשלום הקנס המופנית לתובע תוך 30 ימים או במסגרת הפעולה המנהלית של הסבת הדו"ח בתוך 90 ימים, מחייבת פעולה בהתאם להנchia זו והמצאת הודעת תשלום קנס חדשה לנוגה אחר, ولو מוקנות כל החלטות המפורטות בסעיף 229 לחוק סדר הדין הפלילי.

.23. לסייע נקודה זו, כתוצאה מקבלת הבקשה להסביר הדו"ח, מתחילה המניין מחדש ביחס לנוגה שהוסב על שמו הדו"ח, אך שיש צורך במשלוח הדו"ח **בדואר רשמי**, ותחול לגבי **חזקת המיסרה** בהתאם לתקינה לתקנות סדר הדין הפלילי, ובכלל, שתוכיה המדינה את משלוח הדו"ח בדואר רשמי, ולאחריה יחול המשטר הק"ם בסעיף 230-229 לחוק סדר הדין הפלילי, כאמור לעיל .

.24. לגבי הזמן, נקבע - לגבי העבירות שהוגדרו בס' 23א' לחס"פ (עבירות קנס וכן עבירות לפי פקודת התעבורה, או לפי תקנות התעבורה או לפי פקודת ביטוח רכב מנوعי ושלא גרמו לתאונת דרכים שבה

נפגע אדם או ניזוק רכוש) - כי ניתן להחיל לגבייהן את "חזקת המסירה", שנקבעה על ידי חוקן המשנה בתקינה 44א' לתקנות סדר הדין הפלילי. חזקת המסירה קובעת כי **די שהמאשימה תוכיח כי ההודעה נשלחה בדואר רשום**, אף אם אין חתימה של הנאשם או מי מטעמו על אישור המסירה. החזקה מעבירה את הנטול על כתפי הנאשם להוכיח שלא קיבל את ההודעה, מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנוותו מלךבלן ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם ואח', 25.3.18, פסקה 34.

25. העובדות, כפי שעלו בפניי, מלמדות שהמדינה לא הוכיחה את משלווה הודעת תשלום הכנס, לאחר קבלת>b>kהבקשה להסביר הדו"ח, ולא הציגה כל אישור מסירה, לאחר הסבר הדו"ח, והדבר, מלמד על שלילת האפשרות בפניי המערער לעמוד על זכויותיו על פי דין כגון: בקשה להישפט או פניה להמרת הדו"ח באזהרה או ביטול הדו"ח, כנדרש בדיון.

בשל קיומה של חזקת המסירה, שניתן לסתור במקרים חריגים, יש להකפיד על קיומו של אישור מסירה לצורך תחולת החזקה הקבועה בתקינה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, ובמקרה לא נמצא אישור מסירה אף דו"ח מהדו"חות, לאחר הסבר הדו"ח על שמו של המבקש. על כן לא מצאת טעות בקביעת בית משפט כאמור, במקרים המיוחדים של תיק זה, שבהעדר אישורי מסירה אין תחולת חזקת המסירה, ובקביעה זו לא מצאתה להתערבות.

26. באשר לטענה בדבר תשלום הכנסות, אך מלשון סע' 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי עולה, כי עם תשלום הכנסות הרשעתו של מקבל הودעת תשלום הכנס השתכללה והוא נשא את עונשו במלואו. עם זאת הבלבול סביב התשלומים ומועד התשלומים, במקורה דין, אינם מאפשר את המסקנה המתבקשת על ידי המדינה מאחר ולא ניתן לזקוף את התשלומים לחובתו של המבקש, ובכך לגוזר את דיןו של המבקש כאילו הודה וריצה את עונשו. בנסיבות מיוחדות של המקירה שלפניו לא ניתן להוכיח שהתשלומים בוצע על-ידי המבקש מאחר ובחילק מהודעות תשלום הכנס מושא הערעור שלו **לפני מועד ההסביר** ככל הנראה על ידי הבעלים ובמקורה זה לא תחול הוראת סעיף 229(ח) לחוק. לחילק האخر שהתשלומים בוצע לאחר החתימה על התצהיר מטעם המערער, לא ברור אם התשלומים בוצע בידי המערער או הבן מאוחר ולא הוצאה הودעת תשלום קנס וסביר כי התשלומים בוצע במסגרת בירור כללי של חובות כאשר מצטרף לעובדה זו העדר קיומו של אישור מסירה המקורי את חזקת המסירה, היד נוטה כלפי הארכת המועד להישפט, כפי שקבע בית משפט כאמור.

לו היה בידי המדינה אישור המסירה, היה ניתן להגיע, אולי, לתוצאה אחרת, אך מאחר ואין בידי המדינה כל אישור מסירה, ובנוספַף לכך חילק מהתשלומים שלו אף לפני חתימת תצהיר מטעם המבקש, בו הוא מודה שהוא היה הנהג בזמן ביצוע העבירה, אין עילה להתערב במסקנת בית משפט כאמור.

27. באשר לטענה לפיה הודה המערער בעצם חתימת התצהיר מטעמו כי הוא הנהג בעת ביצוע העבירה,

לא ניתן להסיק את המסקנה שהוא הודה בביצוע העבירה, ההודאה היא לגבי החזקה והנהיגה בזמן ביצוע העבירה, ולא הודאה בביצוע העבירה, אחרת כל הסבת הדוח תביא למסקנה מרוחיקת לכך, לפיה קיימת הודאה שתמנע בירור משפט ולא לכך נועד הлик הסבת הדוח שכל כלו "אחר ביצע את העבירה". זאת ועוד קיבלת טענה זו טוביל לצמצום החלופות האחרות בפני הנגח החדש) המערער בעניינו) סעיף 229 לחוק סדר הדין הפלילי כגון: ביטול הודעות תשלום קנס מטעמים טכניים; ביטול הודעת תשלום קנס מפני העילה שלא נבערעה עבירה, או שהعبارة נבערעה בידי אחר או ביטול הודעות תשלום קנס מפני עילה של חוסר עניין לציבור בהמשך ההליכים, או החלופה של המרת הودעת תשלום הkadushה באזהרה או בקשה להישפט.

לסיקום: לאחר קבלת הודעת תשלום הקנס עומדת לו האפשרות הקבועות אין בבקשת להסביר הדוח, בפרט כאשר המדינה מסכימה להסביר הדוח, גם במקרים 90 בהםים וגם בחלוקת מהמרקם לאחר ביצוע התשלום, לא ניתן לזקוף זאת לחובת הנגח החדש, ויש לפעול בהתאם להוראות הדיון ולשלוח הודעת תשלום קנס, ובמסגרתו ינתנו לגג כל הזכויות כאלו נשלח הדוח בפעם הראשונה.

.28. באשר לטענה כי על המערער לעקוב אחר הבקשה להסביר הדוח, הרוי יש לזכור כי הבקשה להסביר הדוח אינה של המערער עצמו אלא של הבעלים של הרכב, מכאן לא ניתן לתהות מדוע לא עקב אחר הבקשה, חובה המדינה בהתאם להנחיות היוזץ המשפטי, לשЛОוח את הודעת תשלום הקנס.

.29. באשר לעילה הנוספת של עיות דין- דעתו כדעת המדינה בעניין זה. אמינות מצלמות המהירות א' 3, נדונה בפסקת בית המשפט העליון ברע"פ 19/1771 עבודי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (11.7.2019)) ונקבע שאין ממש בטענה זו:

"**בית משפט זה קבע לאחרונה כי הנפסק בעניין בדראן אינו מקיים חשש לעיות דין באופן המצדיק הארכת מועד להישפט. אך, נקבע כי: "...ואולם בתי המשפט המחויזים כבר בהיינו במספר פסקי דין בהם דחו ערעוריהם על דחית בקשנות להארכת מועד, כי פסק דין בעניין בדראן לא פסל את מצלמות א-3, ומכל מקום פסק דין זה אינו בגדר תקדים מחייב ואך לא הלכה מנהה (עפ"ת (חיפה) 51857-11-18 חמדן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבנו] (3.12.2018); עפ"ת (י-ם) 7334-12-18 בן דוד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבנו] (26.12.2018); עפ"ת (י-ם) 46562-12-18 אטיאס נ' מדינת ישראל [פורסם בנבנו] (14.3.2019) (ע"פ 2983/19 סאלח שחמאו נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבנו] פסקה 8 וראו, בנוסף, רע"פ 2795/19 ליאור עבודי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבנו] (18.6.2019) ".(6.5.2019)**

עם זאת נוכח העובדה שמדובר בעילות עצמאיות ונפרדותDOI בהתקיימות אחת מהן (כפי שנקבע לעיל), אין מקום להתערב בהחלטת בית משפט כאמור.

.29 העירה לקרהת סיום ביחס לבקשתה להארכת מועד שלא נתמכות בתצהיר עורך דין. המערער הגיש בקשה ללא תצהיר ולא אסמכתאות מצורפות. הטענה כי לא קיבל את הוועת תשלום הכנס היא טענה עובדתית ולא טענה משפטית וחובה לתמוך טענה זו בתצהיר עורך דין בצירוף אסמכתאות. היה ראוי שבית משפט קמא ידרש צירוף תצהיר כדי להניח תשתיית עובדתית נאותה שעל יסודה יקיים בית משפט קמא דין ויסיק מסקנות על יסוד העובדות שיונחו בפני.

נקבע ברע"פ 01/9142 **איטליה נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6) 793** : "لسיכון, הכלל הוא שעל המבקש להעלות בכתב, במסגרת בקשתו לביטול פסק-דין, את מכלול טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו ככל שהדבר נדרש".

על הלכה זו חזר בית המשפט העליון לאחרונה ברע"פ 2474/18 **ויאל גולדברג, עו"ד נ' מדינת ישראל [26.7.18]**, רע"פ 1771/19 **ליאור עבודי נ' מדינת ישראל**, פסקה 10, (11.7.2019).

המדינה, בהגינות רבה, פרשה בפני את מלא העובדות הדרשות וכך היה ניתן להכריע בערעור שלפני, משכך ראוי שבית משפט קמא יקפיד על צירוף תצהיר התומך בטענות העובדות המפורטות בבקשתה להארכת מועד, ולא יסתפק בשיגור בקשה ללא תמייה בתצהיר כפי שנעשה במרקנו.

.28 על כן, בנסיבות אלו, לא מצאתי כל טעות המחייבת התערבות בית משפט זה בפסק דין של בית משפט קמא, שהחליט להיעתר לבקשתה להארכת מועד בנسبות מיוחדות אלה.

הערעור נדחה.

המציאות תשלח את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ג תשרי תשפ"א, 11 אוקטובר 2020,
בהעדר הצדדים.